

РЕШЕНИЕ

№ 7475

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Станимира Друмева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9414** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Касационното производство е образувано по депозирана в законния срок жалба от К. Н. Д. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. В. от САК, против Решение №20168966 от 06.08.2021г. година на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 44925 по описа за 2021 година.

С обжалваното Решение районният съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-001605 от 12.02.2021 г. От Началник Група в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на К. Н. Д. за нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП на осн. чл. 175, ал. 3 предложение 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 300 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата се твърди неправилност на обжалваното Решение поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърденията в касационната жалба за несъставомерност на изпълнителното деяние поради липсата на вина и ненаказуемост на непредпазливите деяния, са наведени и пред въззивния съд с жалбата срещу НП, претендира се че деянието било извършено при обстоятелства, при които отпада наказуемостта. Същевременно в касационната

жалба се признава, че касаторът като собственик на МПС е бил длъжен да познава разпоредбите на ЗДвП и да изпълни задължението си за регистриране на процесното МПС в законоустановения срок, не била предмет на производството наложената принудителна мярка по чл.143, ал.15 ЗДвП, счита за относимо единствено дали към дата 17.09.2020г. тази ПАМ е влязла в сила. Липсвали доказателства за уведомяването на касатора за налагането ѝ, било недопустимо да се предполага, че той е знаел, че управлява deregистрирано МПС. Иска се от съда да постанови отмяната на съдебното решение както и отмяната на НП.

Касаторът с процесуална молба от 10.11.2021г. чрез адв. В. заяви невъзможност да присъства в съдебно заседание поради ангажираност, но заяви, че желае делото да се гледа в отсъствието на представител на касатора. С тази процесуална молба е направено искане за присъждане на разноски в размер на 300лв., на основание декларация за правна помощ и съдействие, подписана от адвокат П. В. за безплатно процесуално представителство по чл.38, а.1 от Закона за адвокатурата и списък на разноските.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не е изразено становище по касационната жалба, не е представляван в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура – Д., в ход по същество даде заключение за неоснователност на касационната жалба и счита, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е допустима като подадена в срок, срещу съдебен акт, подлежащ на инстанционен контрол и от процесуално легитимирано лице - страна в първоинстанционното производство.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните и извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон на обжалваното решение /чл. 218, ал. 2 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН/, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

Приетата от съда фактическа обстановка, изложена в мотивите на Решението на СРС съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Софийският районен съд е постановил решението си след преценка на всички събрани в хода на производството доказателства, без да игнорира или анализира превратно което и да е от тях. Пред касационната инстанция не се сочат нови доказателства и не се изтъкват доводи, които да водят до различна фактическа обстановка и промяна в изводите, до които е достигнал СРС.

Правилно районният съд е приел, че с действията си касаторът осъществил състава на вмененото му във вина административно нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП. Извършителството на противоправното деяние се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Д. е санкциониран с процесното НП за това, че на посочената дата и място в [населено място] управлява МПС с рег. [рег.номер на МПС], регистрирано на друго лице – предишен собственик, като при проверката било установено, че МПС е с прекратена регистрация по чл.143, ал.15 ЗДвП. Вмененото нарушение на касатора е, че „управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, с което виновно е нарушил чл.140, ал.1 ЗДвП.“. Фактическата обстановка е установена правилно от районния съд, същата е съответна на събраните гласни и писмени доказателства, а и не се оспорва от касатора. Същият не е изпълнил задължението си да регистрира в срок на свое име придобитото си МПС, в резултат на което го е управлявал, след като същото е било със служебно прекратена регистрация.

Твърденията които са заявени в касационната жалба са били предмет на обсъждане в първоинстанционното решение, като се споделят правните съображения за неоснователността им, изложени от първоинстанционния съд. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. В ал. 2 от същия текст е указано, че условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. Регистрацията на МПС се извършва съобразно нормите на Наредба № I - 45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторни превозни средства и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС. Управляваното от касатора МПС действително не е регистрирано от него като собственик по надлежния ред съгласно Наредба № I - 45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторни превозни средства и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС.

Касаторът изцяло признава, че е осъществил вмененото му поведение от обективна страна, описано в акта за установяване на нарушението и НП – нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП, наказуемо по посочената в НП санкционна разпоредба – чл.175, ал.3 предложение първо ЗДвП. Същевременно претендира, несъоставомерност от субективна страна и поради това ненаказуемост на изпълнителното деяние.

Несъстоятелни са възраженията на касатора, че е следвало да бъде уведомен за служебно извършената дерегистрация. Разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП предвижда следното: „Чл. 143. (15) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.) Служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.“

Следователно, законодателят е предвидил служебната дерегистрация, като мярка, която следва да бъде предприета в случай на неизпълнение на задължението на собственика на новопридобито МПС. Като автоматична правна последица от служебното прекратяване на регистрацията, собственикът губи правото да управлява автомобила докато неизпълни задължението си да го регистрира на свое име. Законът не изисква лицето да бъде уведомявано за служебно прекратената регистрация. Още повече, че тази мярка е резултат от неговото недобросъвестно поведение.

Както се посочи, неуведомяването на касатора за служебната дерегистрация на закупеното от него МПС, не е обстоятелство, което оправдава поведението му, в нарушение на задължението му по чл.140, ал.1 ЗДвП. След като не е изпълнил в срок задължението си да регистрира автомобила, касаторът е следвало да бъде знае, че служебно ще бъде прекратена регистрацията на закупения от него автомобил и няма да има правото да го управлява, преди отново да го регистрира. Задължението на касатора на касатора за регистрация, съответно да не управлява автомобила след двумесечния срок в нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП, са възникнали в качеството му на собственик на процесното МПС.

Извършеното нарушение от касатора се изразява в това, че управлява нерегистрирано (със служебно прекратена регистрация) МПС. Обстоятелствата, че касаторът е придобил процесния автомобил и не го е регистрирал на свое име в срок, което е довело до служебната му дерегистрация са изяснени в хода на делото, но са факти, които сами по себе си са извън изпълнителното деяние, с което е осъществено процесното нарушение. Поради това доводите, че същият не е бил уведомен за налагането на ПАМ по чл.143, ал.15 ЗДвП, са неотносими.

Правилно е приложен материалния закон, като санкцията е наложена на основание 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, която регламентира вида и размера на санкцията на водач, който управлява нерегистрирано МПС. Санкционната норма съответства на посочената като нарушена разпоредба чл.140, ал.1 ЗДвП, която забранява управлението на нерегистрирано МПС по предвидения ред по пътищата, отворени за обществено ползване. Не е налице явна несправедливост на наложеното от наказващия орган и потвърдено от съда наказание. Нарушението не е маловажно, наложените наказания са под предвидените в нормата максимални размери, като се споделят изводите на въззивния съд, че са справедливи и съответни на тежестта на извършеното нарушение.

На основание чл. 218, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и изложеното до тук, касационният съд намира, че не се установяват касационни основания по чл.348 НПК по отношение на обжалваното решение на СРС. Същото като постановено при правилно приложение на закона, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на съдебното производство и като постановено от законен състав, в съответствие с изискванията за форма и съдържание, следва да бъде оставено в сила то касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20168966 от 06.08.2021г. година на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 44925 по описа за 2021 година
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: